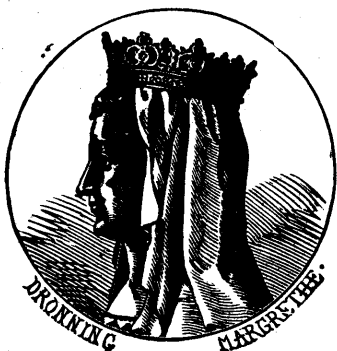

KVINDEN OG SAMFUNDET.

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund.

Nr. 40.

Kontor: Nørregade 33, St.

21. December 1901.

Udgaar hver Lørdag.

17. Aarg.

Koster 50 Øre Kvartalet.

(+ 9 Øre i Postpenge i København.
+ 11 — — i Provinserne.)

Enkelte Numre 5 Øre.

MARY STEEN,

kongelig Hoffotograf.

Amagertorv 4, 3.

Kunstvævning.

M. J. Vestergaard,

Knabrostræde 3, 3. Sal.
Træffes 12—4.

Toni Christensen,

Hjemmelavet Konfekt,

Gl. Kongevej 90, St.
forhen Lykkesholms Alle.

Telefon 32146.

Varerne bringes overalt.

Kvindernes Køkken,

Vimmelskafte 36, 2den Sal,

Frokost fra 11—2

Middag » 3—6¹/₂

Middag leveres ud af Huset.

EMMY THULSTRUP.

Hjemmelavet Konfekt,
tilkendt eneste

Panoptikon, V, 1ste Sal o. G.
Telefon 26543.

Redaktionen træffes som Regel hver Mandag og Torsdag Kl. 12—1 paa Kontoret Nørregade 33, St.

Artikler, som ønskes optagne i det først udkommende Nummer af Bladet, maa være Redaktionen i Hænde senest Mandag Morgen.

Ekspeditionen, Nørregade 33, St., aaben hver Dag Kl. 10—7.

Annoncer til Kvinden og Samfundet bedes sendte under Ekspeditionens Adresse.

Annonceprisen er: Forsiden 20 Øre, 3die og 4de Side 15 og 12 Øre pr. Petitlinie + 10 % for mindst 6 Ganges Indrykkelse. Løbende Annoncer Aaret rundt 15 % Rabat.

Klager over Uregelmæssighed i Forsendelsen bedes stilet skriftligt til Postvæsenet — hjælper dette ikke, da til Bladets Kontor.

„Kvinden og Samfundet“ faas i Kioskerne.

Jule Lovsang.

Af P. A.

Ej for Dig Herre Lyset Du tændte,
Ej for dit Øje er Mulm eller Nat,
For dine Børn Du byggede Verden,
Aabnede Lyskildens evige Skat.

Ej for Dig Herre kredsene Kloder
Hvirvle, som Støvnug for Almag-
tens Bliv.

Aanden i Støvet spirer og vokser,
Maalet er Sjælenes evige Liv.

Ej for Dig Herre gav Du os Bønnen,
Vilde Du, fyldtes med Lovsang hver
Vraa,

Blev hver en Klode guldstrængt
Harpe.

Nej, — vore Hjerter behøver det saa.

Du gav os Lyset, Du gav os Frelsen,
Kræfterne binder og løser dit Bud.

Dig vil vi evig lyde og tjene,
Love Dig, Almagts og Kærligheds Gud.

Livsvældet springer, Gaverne strøm-
mer,

Guds Haand er aaben, den lukkes
ej till

Gavernes Væld ti Alle skal flyde,
Lukker ej Haanden, — saa Herren
det vil.

Hvad er Ungdom?

Ungdom er Livet,

Et Liv, der skal leves i sorgløs Glæde.

Kun for at lyse er Ungdommen givet,
Siden hen kommer Tid til at græde.

Ungdom er Maj,

Den lyse, friske,

Blomstrende Maj

Med Sang og med jublende Tale,

Med Solskin og trillende Nattergale.

Blomster og Solskin det er Vaar,

Blomster og Solskin Ungdommen faar.

Hilde.

Fra Uge til Uge.

Rigsdagen.

(1.—15. Decbr.)

Skattereformen har i ganske særlig Grad været Rigsdagens Smærtensbarn. Forsøg efter Forsøg paa at løse Opgaven er strænget under den lange storpolitiske Kampetid. Og hvis det lykkes den nu siddende Regering at føre sit Forslag igennem, vil det i hvert Fald ikke blive uden efter store Anstrengelser.

Forslagets Grundtanke er Ejen-
domsskylden, der skal afløse de gamle Hartkorslender. Ordfører for Regeringspartiet i Folketinget, Hr. Th. Larsen, udtrykte sin Glæde over Udsigten til at faa det ny Beskatningssystem gennemført. Socialdemokraternes Ordfører, Hr. Borgbjærg, krævede selvfølgelig en Formueskat efter stigende Skala samt en Toldreform, før der kunde blive Tale om en Indkomstskat. Højres Ordfører,

Hr. N. Andersen, sluttede sig i det hele til Forslaget. Københavns økonomiske Stilling fremhævedes af Hr. G. Philipsen. Forslaget fastsætter, at der ikke maa opkræves mere end 2 pCt. i Kommuneskat, hvilket Byen med sine stærkt voksende Fornødenheder ikke kunde nøjes med. Georgesismen fandt sin Talsmand i Hr. Bjerre: Ejendomsskylden bør hvile paa den nøgne Jord. Hr. Alfr. Benzons brød ogsaa en Lanse til Københavns Bedste. Hr. Bluhme paaviste, at Ejendomsskylden vilde vise sig uretfærdig deri, at Landejendommene i de rige Egne vilde vinde, men i de fattige tabe ved Reformen. Hr. Doose betegnede ganske træffende Ejendomsskylden som en forlods Beskatning af de Kapitaler, der anbringes i Ejendommene. Finansministeren, Hr. Hage, er aabenbart ikke særligt begejstret for en Skattereform i den forelagte Skikkelse. Det er et Kompromisforslag, der ikke ret tilfredsstillende nogen. Han paaviste imidlertid, at Københavns Stilling ikke blev saa ugunstig, som flere af Byens Repræsentanter havde villet mene. Han antog, at en Skatteprocent af 2 vilde være tilstrækkelig. Hr. Guldbrandsen forsikrede, at en Toldreform hurtigst muligt vilde følge efter Skattereformen. Justitsministeren, Hr. Alberti, imødegik den socialdemokratiske Kritik og dvælede særligt ved Bestemmelsen om kvalificeret Majoritet, for en Forhøjelse af Skatteprocenten. Forslaget er nu uddebatteret i Folketinget.

Landstinget har nu behandlet Medgifts-, Feltskyts- og Bibliotekslovene gennem alle tre Stadier, og disse Love er saaledes færdige fra Rigsdagen.

Fra Landet.

Landsbyens Skole.

Kl. 7 begynder Skolen; længe før indfinder en Del af Børnene sig, det er dem af ældste Klasse, som undervises fra 7—10; temmelig tavse sniger de sig omkring og leder i det visne Løv efter nedfalden Frugt, som efter Løven skal bringes ind til Skolemesteren; men Løven er som bekendt til for at brydes.

Disse Børn, som kommer først, er de lykkelige, der endnu er Børn. Lige ved 7 Tiden komme Nogle ilende, det er dem, der afbryder en, allerede Kl. 4—5 begyndt, ansværfuld Gærning i Mark og Stald, for aile til Videnskabens Tempel en stakket Stund, for saa igen at tage fat paa det jordbundne, men samfundsbevarende Arbejde, det Arbejde, det fattige danske Landbrug ikke kan undvære.

Nu kommer de i Skole, disse Drengene. thi Mulkten er 25 Øre første Gang, Husbonden lader dem forsømme Undervisningen. og Mulkten stiger. Tidligere, da der betaltes 6 Øre om Dagen i Mulk, var det en altfor fristende billig Arbejdskraft, og Forsømmel-

serne var mange. Nogle af disse Drengene er fra selve Sognet og fæstede ud, andre er fra København, fra ulykkelige opløste Hjem, eller Forældreløse, der af Magistraten er anbragt hos en Gaardejer, der tager den Nytte, han kan, af Drengen mod at lade ham søge Skole og Præst.

Man hører vel sjældent, at et saadant Barn behandles slet, men som Regel kan det vel siges, at Børnene behandles med en Ligeegyldighed, som ikke undlader at sætte Spor for hele Livet.

Kl. 7 kaldes Børnene ind, og Skolemesteren overtager Opdragelsen og gør det, som han nu engang har Evne til.

Først synges der, saa regnes der, medens Hjærnen er nogenlunde klar, saa synges atter en halv Timestid. Al den Sang! I Klassen er der to Piger, som maaske, hvis deres Livsbane maatte forme sig saaledes, kunde drive det til at optræde i et Telt paa en Markedsplads langt udenfor København, skønt maaske ogsaa indenfor Byens Grænser, hvis deres øvrige Fremtræden egnede sig dertil. Stemme er jo paa det Felt ikke af størst Betydning.

For deres Skyld synger hele Klassen — hvis man ellers kan kalde det Sang — ja lærer at kende og synges efter Noder; hertil

bruges en halv Timestid daglig af den knapt tilmaalte Tid; dette fordrer af Autoriteterne, og for at en Lærer ikke skal anvende denne Tid til en efter hans Mening nyttigere Undervisning, er der sat en Inspektør, der farer Landet rundt, til at vaage over, at Løven sker Fyldest; han er musikalsk, og hvilke Lidelser er denne Mand ikke udsat for; men det betales forhaabentlig godt. Hvis Sangen — og vel navnlig Kundskaberne i Nodelæsning — ikke staar paa Højde med hans Ønsker, skrives der en Anmærkning i Lærersens Embedsprotokol, som saa vandrer til Ministeriet og vender tilbage med en forsvaret Næse til den forsømmelige Skolemester.

Saa er der Religionsundervisning, Bibel, Katekismus og Salme, Salme, Katekismus og Bibel om igen og om igen; her vaager Bispen, Provst og Præst over, at intet forsømmes, Bispen dog kun hvert tiende Aar, ak ja, kun ét er fornødent.

Saa er der Skrivning og Dansk, lidt Geografi og de vigtigste Slagterier i den danske Historie — færdig! Jo, det er sandt, Gymnastiken, naar Kl. er 10 (efter knap 2³/₄ Times Undervisning, et Kvarter bruges til Frokosthvile) er Pigerne fri; de undervises ikke i Gymnastik, derimod mødes Drengene